

- "Jag har varit iväg på ett äventyr."

Det är det jag svarar när nära och kära frågar hur jag hade det när jag var iväg på utbyte HT16 i Spaniens huvudstad på Universidad Europea de Madrid. Det var termin 5 inom mitt kandidatprogram i Mänskliga Rättigheter.

Jag landade i Madrid i slutet av augusti och var redo för allt vad som kunde komma. Jag hade en vecka på mig att bekanta mig med området och staden innan jag skulle börja på UEM. Detta är något jag rekommenderar till alla som funderar på att läsa en termin utomlands. Landa i god tid i staden du ska bo innan skolan börjar. Jag hade fått bra med information från UEM lagom innan skolstart så jag visste precis vart jag skulle infinna mig och när. Detta var en enorm lättnad då jag kunde använda första veckan till att bara kunde bekanta mig med Madrid och smyga runt på campus. När första dagen väl kom blev vi alla "utbytlingar" bra omhändertagna och lotsade genom skolan till en stor aula. Första dagarna var packade med information men det var precis vad vi behövde. Klart att man var nervös, men efter dessa första dagarna av information visse man precis hur allt fungerade och vem man skulle vända sig till om något var galet. Jag kunde inte bett om ett bättre välkomnande!

Sedan började lektionerna. Det var en väldigt trögstartad skola då man inte riktigt hade något att göra de första tre veckorna. Lärarna väntade in många eftersläntrare elever som kom någon vecka försent, så det kom inte igång på riktigt förens efter tre veckor. Detta var något som kändes lite märkligt då man annars är van vid att det börjar på "riktigt" första eller andra dagen. Men detta var inte något man skulle låsa sig luras av...

Sättet UEMs utlärande är uppbyggt är helt annat än Lunds Universitets. I Lund är vi vana vid föreläsningar där man sitter och lyssnar och seminarium som man deltar i då man kan diskutera vad man lär sig under föreläsningarna, men i Madrid är det annat. Det är som att göra en tidsresa bakåt i tiden till högstadiet eller gymnasiet där man snällt sitter vid sin klassbänk och väntar på att bli uppropad. Det var för mig en märklig känsla att vara tillbaka i skolbänken. Bokstavligt talat. Men detta hade dock fördelar. Man gick hela skoldagar med sina vänner, åt lunch med sina vänner och sedan gick på eftermiddagslektionerna. Detta gjorde att man blev väldigt tajta, väldigt fort. Utöver detta så gjorde det att man fick bra kontakt med lärarna och kunde föra en diskussion i klassrummet och ställa frågor. Detta var till och med ett krav för att bli godkänd på kurserna. Man var tvungen att ha närvaro på 75% av lektionerna och man var tvungen att aktivt delta.

Jag fick välja fyra kurser att studera under mitt utbyte på Europea. Mitt val föll på: "International Public Law", "Concepts of International Relations; actors and factors", "Foreign Policy and Diplomacy", samt "The Organization of the United Nations". Jag hade tre lärare då en lärare hade två av mina kurser. I "IPL" hade jag en lärare som hette Raquel Regueiro Dubra i "IR" och "FPD" hade jag Javier Morales och i "UN" hade jag Ricardo Rodriguez Arribas.

Dessa lärare skiljde sig oerhört mycket från varandra. Överlag var lärarna välinformerade om sina områden men en av de ovannämnda läste hela tiden innantill och verkade inte alls intresserad av sitt jobb. Detta var något jag lade märke till efter de första lektionerna då läraren i fråga sa varje lektion "skriv två sidor om detta ämne" och så blev vi lämnade ensamma i klassrummet. Detta var dock bara en av lärarna. De andra hade ett sätt att lära ut med interaktiva övningar och quiz i klassrummet som gjorde att man inte lutade sig tillbaka och blundande, utan att man satt hela tiden på stolkanten och var beredd på att svara på frågor. Raquel hade ett väldigt interaktivt lärande då hon varje vecka gav oss ett rättsfall att lösa. Detta var ett oerhört spännande och roligt sätt att lära sig då vi sedan hade debatter och skulle vara på olika sidor om dessa konflikter för att sedan försvara sin åsikt och sin sida av debatten.

I två av mina kurser ("IR" och "FPD") var examinationen uppbyggd på ett sätt att man hade mindre uppgifter då och då, en större uppgift, en "midterm"-tenta i mitten av kursen samt en "final"-tenta i slutet av kursen. Då UEM värderade samarbete väldigt högt var alla uppgifter man gjorde ett grupparbete. I varje kurs skulle man även ha en lite större redovisning inför klassen av det större arbetet man gjort. Även detta i grupp. Det enda man gjorde enskilt var de tentor man hade i varje kurs. I de två andra kurserna var det även där mindre uppgifter i grupp, en större uppgift i grupp med redovisning, samt en avslutade tenta. Om jag skulle uppskatta hur mycket tid jag lade på kurserna i UEM respektive i Lund, så är Lund mer krävande. För mig uppfattades kurserna på UEM lite väl enkla. Det var inte den utmaningen jag hade önskat.

Omgivningarna där skolan låg var väldigt vackra. Skolan låg strax utanför Madrid i Villaviciosa de Odón. Det tog ca 35 minuter med buss från Madrid C till UEM. Jag valde att bo på ett privat studentboende precis intill skolan. Där jag bodde fick man mat (frukost, lunch, middag, mellanmål), ett eget rum med dusch och toa, samt att de städade ens rum två gånger i veckan och tvättade ens kläder åt en. Detta var ett väldigt skönt sätt att bo då man fick mer tid till att fokusera på skolan, umgås med vänner, samt att få ut det bästa av utbytet. Jag ångrar

inte mitt boende. Det fanns även boende på campus, men detta var ganska mycket dyrare så jag var nöjd. Viktigt att tänka på dock är att om man bor nära skolan, som jag gjorde, är det svårt att ta sig hem efter en natt i Madrid. Det går bussar, men väldigt sällan. Enklast är att bo i Madrid om detta är högt upp på listan om vad man vill göra. Jag skaffade boende på plats, och detta upplevde jag är det enklaste. Försökte ta kontakt via hemsidor etc. som erbjöd boende, men detta är oerhört svårt då man inte kommer långt på engelska. Kan man spanska har man en oerhörd fördel! Det var svårt att göra sig förstådd, men med gester och annat är det möjligt.

Att leva i Spanien var mycket billigare än Sverige. Att handla mat i Spanien är ca halva priset av i Sverige. Att resa med buss är ca 1/3 så dyrt. Se till att skaffa busskort! Att skaffa busskort är fruktansvärt jobbigt. Det är tidskrävande och svårt då det är mycket papper och byråkrati. Jag fick ta hjälp av en spansk/engelsktalande vän som fick hjälpa mig boka en tid för att fixa busskort. Man ska ha med sig fotokopia på sitt pass och andra papper. När man väl har varit på detta möte och fått sitt busskort med en bild på sig själv är det busenkelt att använda kortet och fylla på det. Ett månadskort för att få åka runt i hela Madrid på bussar, tåg, tunnelbana etc. och även ända bort till Toledo kostade 20€ i månaden. Jättebilligt! Det blir många billiga utflykter. Jag kunde ta mig till Toledo, vandra i bergen i fjärran eller åka till olika vackra parker runt om Madrid på detta kort, utan extra kostnad. Det är krångligt att fixa busskort, men jösses vad det är värt det!

Ja, det var lite krångligt med busskort, boende och byråkratin i Madrid men vilket äventyr det var! Det var helt klart värt det. Att få resa bakåt i tiden och sitta i skolbänken igen, att få vandra runt på det enormt vackra campus bland palmer, och att få uppleva all kultur och alla människor i Madrid var en livserfarenhet jag aldrig glömmer och som jag alltid kommer att ha användning för i mitt framtida arbetsliv.

Viva Espana!

PS! Att gå på en fotbollsmatch är ett måste.